

Regeringskansliet
Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
103 33 Stockholm

Remissvar Åtgärder för att säkerställa veterinär beredskap under jourtid (DS 22025:27)

Svenska Kennelklubben har beretts möjlighet att komma med ett yttrande. Vi inleder med en kort sammanfattning av vår inställning innan vi går igenom vissa specifika punkter i utredningen. Längst ned finns även ett appendix där vi specifikt kommenterar de föreslagna förordningsändringarna.

Svenska Kennelklubbens uppfattning är att när det gäller sällskapsdjuren har utredningen inte följt de direktiv som utredaren fått. Utredningen har inte säkerställt att det finns en fungerande beredskap för djursjukvård under jourtid för sällskapsdjuren. Utredningen har inte heller särskilt beaktat djurskyddet för sällskapsdjuren. Vi menar att utredningens förslag gällande sällskapsdjuren inte är förenliga med **Djurskyddslag (2018:1192)**.

Svenska Kennelklubben vänder sig specifikt mot:

- Att staten - genom ändringar i förordningstexterna - ska dra sig undan allt ansvar för sällskapsdjuren. Djurskyddslagen och djurskyddet gäller alla djur i människans vård. Staten ställer kraven på djurägarna och vi menar att staten därmed också måste ta ansvar för djurägarnas förutsättningar att kunna följa lagen.
- Att förslaget – om staten skulle dra sig ur - inte innehåller något om vem som i stället ska få det formella ansvaret för sällskapsdjuren eller hur det ska säkerställas att ansvar för sällskapsdjuren faktiskt tas.

Vi ifrågasätter även att ingen på vårdkonsumentsidan gällande sällskapsdjur har intervjuats och att fokus på vårdgivarna tycks ha legat på de två stora kedjorna.

6.2.1 Ansvaret för smittskyddsberedskapen

Hur ska smittskyddsberedskapen, i sällskapsdjurens fall till exempel risk för rabies, upprätthållas när ingen enskild part har ansvaret för sällskapsdjuren? Om den här sortens ingrepp görs i smittskyddsberedskapen krävs en djupare analys än en förklaring att en översyn av Jordbruksverkets och Distriktsveterinärernas ansvar för smittskyddsberedskapen inte ingick i direktivet.

6.3.1 Distriktsveterinärerna får ansvaret för beredskapen

Distriktsveterinärernas eget förslag är intressant. Det är därför synd att utredaren avfärdar förslaget med att det inte kan anses ligga i linje med direktivet för utredningen att det statliga åtagandet ökar. Särskilt mot bakgrund av att utredaren väljer att gå emot många andra delar av direktivet, som till exempel "analysera möjliga åtgärder för att säkerställa en fungerande beredskap för djursjukvård under jourtid i alla delar av landet".

6.3.2 Privata veterinärer får ansvar för beredskapen

Vi är helt eniga med utredaren om att det inte skulle fungera att helt lämna ansvaret till privata veterinärer att säkerställa att det finns tillgång till veterinärer under jourtid i hela landet. Det vi opponerar oss mot är utredningens lösning på problemet: att då inte ge någon alls ansvaret för sällskapsdjuren. Däremot välkomnar vi om fler privata veterinärer med fokus på sällskapsdjur skulle vara delaktiga i att praktiskt ta ett större ansvar för beredskapen.

6.3.3 Djurägare och djurhållare får ett utökat ansvar

Utredaren diskuterar den möjliga lösningen att kräva att djurägare som bedriver sin djurhållning som en kommersiell verksamhet, bland annat kennelägare, ska ha skyldighet att träffa avtal med veterinärer. Det här avslöjar en okunnighet om hur hunduppfödning bedrivs i de nordiska länderna, som vi hade kunnat avhjälpa om vi fått möjlighet att yttra oss tidigare.

Enligt Skatteverkets syn må den som sysslar med hunduppfödning ses som näringsidkare men hunduppfödning i Sverige är främst en hobby vid sidan om ordinarie arbete. Av SKKs uppfödare tar 95 procent max två kullar per år. De flesta färre än så, en del har flera års mellanrum. Att dessa privatpersoner skulle åläggas skyldighet att själva träffa avtal om djursjukvård för att staten ska kunna kliva ur sitt ansvar är ett verklighetsfrämmande förslag. Att det endast faller på att det inte finns tillräckligt många villiga veterinärer att tillgå under beredskapstid är oroande. Men även talande.

7.2 Omfattningen av det statliga åtagandet

Utan att själv ha undersökt saken drar utredaren slutsatsen att det på ett "antal ställen" finns djursjukhus som har öppet dygnet runt. Utan att prata med konsumentsidan har utredaren vidare konstaterat att det inte framkommit att den privata marknaden för sällskapsdjur generellt inte skulle vara så robust att den inte kan hantera akuta fall både under dagtid och jourtid.

Via den privata webbsidan vetpris.se kan man konstatera att de 11 dygnetruntöppna sjukhus som finns, i stor utsträckning är koncentrerade till platser där det bedöms vara lönsamt att driva djursjukvård. Som i västra halvan av Skåne samt Stockholms- och Västra Götalands län. Medan stora delar av Sverige, som östra halvan av Götaland, hela området mellan Mälaren och Sundsvall/Östersund och därefter hela Norrland med undantag av sjukhuset utanför Luleå saknar tillgång till akutvård nattetid för till exempel hundar, katter och andra sällskapsdjur.

När de två stora kedjorna i intervjuer öppet säger att det är svårt att få lönsamhet i en dygnetruntöppen klinik och svårt att få personal, väljer utredaren att bortse ifrån detta. Utredaren drar i stället slutsatsen att om staten/Distriktsveterinärerna backar, kommer den privata marknaden att fylla tomrummet.

Sex av de elva dygnetruntöppna djursjukhusen drivs av Evidensia, ett bolag som varit på väg till börsen flera gånger och kan förväntas ha tydliga finansiella avkastningskrav på verksamheten. Vad händer om lönsamhetskraven kräver att Evidensia stänger sin nattverksamhet efter att staten har dragit sig ur ansvaret? Och om det inte finns lantbruksdjur i området så att Distriktsveterinärerna tillåts gå in?

Utredaren menar att det inte är rimligt att staten subventionerar sällskapsdjuren. Vi ifrågasätter om det inte i hög grad snarare är sällskapsdjurens ägare som subventionerar Distriktsveterinärernas övriga viktiga verksamhet. Något som senare indirekt bekräftas i utredningen (se nedan).

Enligt Jordbruksverkets Årsredovisning 2024 finansieras verksamheten i huvudsak via patientavgifter. Bidrag till veterinär fältverksamhet uppgick 2024 till 122,1 miljoner kronor men Distriktsveterinärernas totala omsättning var 796,1 miljoner.

Även om det statliga anslaget ökade 2024 med 8,6 miljoner kronor, ökade intäkterna från patientavgifter – främst dagtid - med 48 miljoner kronor och utgjorde enligt Årsredovisningen huvudskälet till att Distriktsveterinärernas förlust minskade kraftigt 2024.

7.3.2 Distriktsveterinärernas verksamhet

Utredaren konstaterar som sagt själv här att ett totalt förbud mot att behandla sällskapsdjur skulle dränera Distriktsveterinärernas intäkter på ett sätt som gör att det statliga anslaget skulle behöva öka för att klara av åtagandet mot lantbrukets djur. Därför kan Distriktsveterinärerna få fortsätta att behandla sällskapsdjur trots att statens ansvar för dem tas bort.

Det sticker i ögonen att sällskapsdjuren i utredarens ögon främst tycks ha ett värde som kassako för att hålla statens kostnader för lantbrukets djur nere. Vi hade också gärna sett fler ekonomiska beräkningar på utfall från olika förslag.

7.4 Skyldighet för privata veterinärer att delta i beredskapen

Utredaren menar att det inte finns ett generellt behov av att privata veterinärer, som arbetar med sällskapsdjur på dagtid, deltar i beredskap för djurslag hen arbetar med

- ens om staten undandrar sig ansvaret för sällskapsdjuren och Distriktsveterinärerna ska prioritera lantbruksdjur
- ens om eventuella privata kliniker i området endast har öppet dagtid
- ens om Distriktsveterinärerna inte längre tillåts etablera sig i områden där det inte finns lantbruksdjur

Som grund för detta anför utredaren, fortfarande utan att styrka påståendet, att marknaden för veterinära tjänster för sällskapsdjur som helhet är tillräckligt robust.

Här når utredningen full cirkel gällande att helt bortse ifrån skrivelsen i direktivet att utredningen ska föreslå åtgärder för att säkerställa en fungerande beredskap under jourtid i alla delar av landet. Situationen i Stockholm (två dygnetruntöppna sjukhus) och västra Skåne (tre dygnetruntöppna sjukhus) är inte synonymt med situationen i Sverige.

Vidare är det beklagligt att utredaren helt bortser ifrån att enkätsvaren från veterinärer verksamma inom sällskapsdjurssektorn indikerade att ökad ersättning vore ett incitament för att öka viljan till jourberedskap på frivillig väg.

Från Svenska Kennelklubbens sida menar vi också att det är djupt beklagligt att utredaren inte fördjupat sig mer i de alternativ som finns i andra nordiska och EU-länder. Särskilt som åtminstone ett par av dessa alternativ uppenbarligen hanterat EU:s regler kring statliga stöd.

9 Konsekvenser

Från Svenska Kennelklubbens sida delar vi inte utredarens åsikt att marknaden för sällskapsdjur generellt är välfungerande. Tvärtom är den behäftad med allehanda problem som diskuterats under flera år, vilket illustreras av att det just nu pågår en utredning hos Konkurrensverket om prisökningarna och -transparensen i branschen. Vi är till skillnad från utredaren oroliga för mycket negativa konsekvenser för djurskyddet gällande sällskapsdjuren i stora delar av Sverige.

Med vänlig hälsning

Svenska Kennelklubben
Ulf Uddman, vd
Janina Pfalzer, extern kommunikation

Appendix I

1. Författningsförslag

1.1 Förordningen (2009:1397) om veterinär service av allmänt ekonomiskt intresse.

Under §1, vad som menas med veterinär service av allmänt ekonomiskt intresse, motsätter Svenska Kennelklubben sig ändringen av punkt 2 från formuleringen "Beredskap för djursjukvård under jourtid" till formuleringen "Beredskap för djursjukvård som avses i §2 2-4 Förordningen (2025:683) om statens ansvar för veterinär verksamhet". En ändring som i praktiken innebär att statens ansvar begränsas till lantbruksdjur, hästar i vissa områden och enbart till avlivning av övriga djur i människans vård av djurskyddsskäl.

Vi motsätter oss också tillägget i punkt 3, att staten endast ska ha ansvar för djurhälso- och djursjukvård "för andra djur än sällskapsdjur" i områden där privata kliniker inte anser det lönsamt att verka.

1.2 Förordning (2009:1464) med instruktion för Statens jordbruksverk

I §10 2 motsätter sig Svenska Kennelklubben förslaget att ta bort "alla" i meningen om vilka djur i människans vård staten/Jordbruksverket ska ha ansvar för gällande tillgång till veterinär. Vi motsätter oss också de föreslagna tilläggen i §22 1 a och b.

1.3 Förordning (2025:683) om statens ansvar för veterinär verksamhet

Vi motsätter oss kraftigt ändringen i §2 2-4 som begränsar vad som avses med veterinär verksamhet i förordningen. Följaktligen även den föreslagna ändringen i §3 som anger vilken veterinär verksamhet Statens jordbruksverket ska ha skyldighet att säkerställa och som hänvisar till §2 2-4.

Vi motsätter oss därmed även begränsningen i §10 som refererar tillbaka till §22 i Förordning 2009:1464.

Vad gäller tilläggen i form av §12-§21 ifrågasätter vi utelämnandet av sällskapsdjuren.